

שיחת השבוע

הרב יוצא לאור על-ידי צעירי-אגודת-חב"ד - המרכז • עורך: מנחם ברוד • יו"ר: הרב יוסף-יצחק אהרונוב

יש חדש

"חגיגות החומש"

ביום שלישי, י"ג במרחשוון (11.11), יחלו בבית צעירי-חב"ד בכפר-חב"ד חגיגות החומש. בחגיגות ישתתפו בע"ה רבבות תלמידי כיתות ב מכל רחבי הארץ, לרגל תחילת לימוד החומש בבתי-הספר. הילדים ייהנו מחוויית 'הכנסת אורחים' באוהלו של אברהם אבינו, יפגשו סופר סת"ם, יתנסו בכתיבה על קלף, יבקרו בתערוכה ומרכז למידה של מוצרי סת"ם, יועסקו בסדנה יצירתית, והעיקר - תכנית חווייתית מיוחדת בבית-הכנסת, שבמרכזה הוצאת ספר-תורה, מתוך שירה וריקוד. כל ילד מקבל שי מיוחד בתום האירוע. הביקורים בהרשמה מראש בלבד, טל' 072-2770120.

קורס 'בסוד הפרשה'

לקראת תחילת ספר בראשית נפתח מחזור חדש של הקורס בסוד הפרשה, המאפשר לציבור ללמוד בעיון סוגיות מרכזיות בפרשיות השבוע. הקורס מתקיים על-ידי בתי-חב"ד ברחבי הארץ, ובו שנים-עשר מפגשים. כל משתתף מקבל חוברת מקורות מהודרת ומושקעת, ובה דפי מקורות המלווים כל שיעור ועוד. הקורס החדש יעסוק בהכרת דמויות המופת של העם היהודי, המתוארות בספר בראשית. הקורס מופק על-ידי בית-חב"ד המרכזי בבאר-שבע, ומופץ לבתי-חב"ד על-ידי מרכז צעירי-חב"ד. פרטים בבית-חב"ד המקומי.

המנגנים מקליטים

תזמורת המנגנים הפיקה אלבום שני - והוא לבדו. באלבום משתתפים טובי הזמר החסידי, מרדכי בן-דוד, גרעון לוי, מנדי ג'רופי, אהרן רזאל, דוד גבאי, מידד טסה ועוד. עיבודים ושירה מושי רוט. הפצה אינדיק הפקות. טל' 1-700-704120.

זמני השבוע

ניו-יורק	טרוויט	מיאמי	לוס-אנג'לס
5:35	6:08	6:22	5:43
6:34	7:08	7:14	6:38

כתובת המערכת: ת"ד 14 כפר-חב"ד 60840
טל' 972-72-2770100 • פקס 972-3-9606169
www.chabad.org.il • chabad@chabad.org.il
אין המערכת אחראית לתוכן המודעות ולכשרות

נא לשמור על קדושת הגיליון

דרושה הוקעה חדי-משמעית

לאחר המבול הזהיר הקב"ה את נוח ובניו על קיום שבע מצוות בני נוח. קדושת החיים וההכרה כי כל אדם נברא בצלם אלוקים - הן היסוד לכל מערכת מוסרית

שיש המכנים את המרצחים שנתפסו ויושבים בכלא בשם 'שבויים' היא המחשה לעיוות המוסרי. שבוי הוא חייל שיצא למלחמה לגיטימית בשליחות עמו, לא מרצח נתעב, שמבצע פשע מוסרי המנוגד לכל ערך מוסרי בסיסי.

בנכונותנו לדון ב'שחרור אסירים' - אם כ'מחווה' אם כעסקה לשחרור חייל שבוי - גלום הכשל המוסרי הזה. אנו נותנים לגיטימציה לטרור, במקום להוקיעו הוקעה חדי-משמעית ומוחלטת. הכניעה המוסרית הזאת מסוכנת לאין-ערוך מההיבטים המעשיים השליליים של עידוד הטרור, כי היא הופכת אותו לדבר לגיטימי ולאמצעי מתקבל על הדעת ביריבות בין קבוצות אנושיות.

לחץ בכיוון הנכון

הלב יוצא אל החייל החטוף גלעד שליט, וכולנו מייחלים לשובו הביתה בריא ושלם, אולם הלחץ לשחרורו חייב להיות מופנה כלפי הערבים ולא פנימה. צדק שר-הביטחון כשאמר שלחצים כאלה מקשיחים את תביעות האוייב. עם כל הכאב, אין לנו הרשות לשחרר חייל אחד על-ידי שחרור מרצחים שיגרמו שפיכות-דמים של יהודים רבים פי כמה וכמה, כפי שאירע לצערנו בעסקות הקודמות.

על-כן יש לברך על שינוי המגמה שחל במחאה הציבורית. עכשיו התביעה הציבורית היא להקשיח את היד כלפי החמאס ומחבליו הכלואים. לסגור את המעברים. למנוע ביקורים אצל המרצחים שבבתי-הסוהר. צריך לחפש דרכים ואמצעים להגביר את הלחץ על החמאס, עד שייכנע ויסקים לשחרר את החייל. זו הדרך האחת והיחידה שתמנע חטיפות בעתיד ותעביר מסר מוסרי ברור וחד-משמעי.

כיהודים, מוטלת עלינו חובה לא רק לקיים תרי"ג מצוות, אלא גם להנחיל את שבע מצוות בני-נוח. ודאי שעלינו לעשות הכול לשרש את תרבות הרצח המפלצתית שהצמיח האוייב הערבי. כך נהיה שותפים ליצירת עולם מתוקן, שיזכה לגאולה האמיתית והשלמה.

מאבק בטרור הערבי מלווה אותנו כבר יותר ממאה שנים, אבל דומה שעיקר הדגש מושם על התמודדות צבאית ופחות על ההיבט הבלתי-מוסרי של הטרור. מלחמות ומאבקים בין עמים ותרבויות היו מאז ומעולם, אבל הטרור הזה הוא תופעה מזוויעה, שאמורה הייתה להוציא את מחולליו מכלל המין האנושי.

עומדות לפנינו מפלצות-אדם, שאין בליבן שמץ של אנושיות. מרצחים חסרי-לב, שמשתעשעים בקטילת אנשים, נשים וטף, כאילו זה משחק מחשב. הם אינם חושבים לרגע על הכאב והסבל הנגרמים לאלפי משפחות. להפך, ככל שהסבל גדול יותר ונורא יותר, כך גדלה הנאתם.

כשם שאין בליבם חמלה על חיי הזולת, כך אין הם חסים על חיי עצמם. בפעם הראשונה בהיסטוריה האנושית התפתחה כאן תרבות של התאבדות לשם רצח. הקלות הבלתי-נסבלת שבה בני-אדם מוכנים למות כדי להרוג אחרים, היא התגלמותו של אובדן צלם-אנושי.

רוצחים, לא לוחמים

לאחר המבול הזהיר הקב"ה את נוח ובניו על קיום שבע מצוות בני נוח. הקב"ה מזהיר במיוחד מפני שפיכות דמים: "שופך דם האדם, באדם דמו יישפך, כי בצלם אלוקים עשה את האדם". קדושת החיים וההכרה כי כל אדם נברא בצלם אלוקים - הן היסוד לכל מערכת מוסרית.

והנה חיים סביבנו מיליוני בני-אדם שערכי-היסוד האלה זרים להם. וחמור שבעתים, שההשחתה המוסרית הזאת נעשית בשם הדת. אין דבר נתעב מרצח אנשים נשים וטף, מתוך נשיאת שמו של הקב"ה, שציווה על קדושת החיים. אין עיוות גדול יותר מהפיכת האמונה הדתית, מקור המוסר והצדק, למנוף להשרשת אכזריות שטנית ושנאת-אדם.

למרבה הצער, אין הוקעה מוסרית הולמת לתופעה הזאת. גם אצלנו יש מי שרואים במחבלים האכזריים סוג של 'לוחמים'. העובדה

להיכנס נכון אל ה'תיבה'

עליו להציל גם אותם מ'מי המבול', ויתרה מזו – כל עניינה של ה'תיבה' אינו אלא שיהיה אפשר לצאת ממנה ולקיים את העולם.

לדאוג לילדים

בראש ובראשונה חלה על האדם חובה לדאוג למשפחתו ולחינוך ילדיו. כפתגם הידוע של הרבי הרש"ב מליובאוויטש: "כשם שהנחת תפילין בכל יום היא מצווה מדאורייתא, החלה על כל יהודי – כך חובה גמורה על כל יהודי לחשוב לפחות חצי שעה ביום על חינוך ילדיו, ולעשות כל שביכולתו ואף יותר מכך, כדי לפעול על ילדיו שילכו בדרך שמדריכים אותם". אי-אפשר להסתגר ב'תיבה' ולהשאיר את הילדים 'בחוץ', אלא חייבים לדאוג שגם הם יהיו בתוך ה'תיבה' של התורה והתפילה.

כאשר נכנסים לתיבה כפי רצון ה', עם הסיוע האלוהי, זוכים לצאת מן התיבה ולמלא את השליחות האלוהית – לעשות לו יתברך דירה בתחתונים.

(לקוטי שיחות כרך א, עמ' 7)

בלי לחוש את קדושתה ואת היותה תורתו של הקב"ה.

גם בתפילה עלול להיות נתק בינה ובין תחושתו של האדם במשך היום. הוא יכול להתפלל בכוונה, אבל בלי שהתפילה תטבע את חותמה על ההתנהגות היום-יומית. כדי שהתפילה תשפיע על כל היום, נדרש יהודי להתפלל בדרך שתקשור את ההתעלות הרוחנית שבשעת התפילה עם חיי היום-יום. לכן אנו זקוקים לעזרה מיוחדת מלמעלה, כשם שהקב"ה סגר את נוח בתיבה.

לצאת ולפעול

עוד הוראה חשובה מתיבת נוח: הקב"ה ציווה את נוח להכניס לתיבה גם את אשתו ובניו ונשי בניו, ואפילו את בעלי-החיים. לאחר שכולם ניצלו ממי המבול בא ציווי מיוחד: "צא מן התיבה".

יכול אדם לחפוץ להסתגר בתיבה ולהתנתק מכל העולם שמסביבו. הוא אומר בליבו: 'אני את נפשי הצלתי'. אך התורה מלמדת, שעליו לדאוג לעולם שמסביבו, וקודם כול למשפחתו ולבניו, הן בנים כפשוטו והן 'בניך אלו התלמידים'.

דוע פירושו של הבעש"ט על הפסוק "בוא אל התיבה", שהאדם נדרש 'לבוא' ולהיכנס אל תוך תיבות התורה והתפילה, ועל-ידי זה ייצל מ'מי המבול' – הים הגועש של טרדות היום-יום. כשמעיינים בפרטי הדברים שבתורה על כניסתו של נוח אל התיבה, יכולים ללמוד כמה וכמה הוראות חשובות.

התורה מספרת שלאחר כניסתו של נוח אל התיבה סגר הקב"ה את התיבה – 'ויסגור ה' בעדו'. כאן אנו למדים יסוד חשוב וחיוני: עצם הכניסה וההתעמקות בתוך אותיות התורה והתפילה אין בכוחה, כשהיא לעצמה, להגן על היהודי. כדי שהכניסה אל תוך אותיות התורה והתפילה תהיה כראוי, נדרשת עזרה של הקב"ה – 'ויסגור ה' בעדו'.

איך לומדים ואיך מתפללים

בירמיה נאמר: "על מה אבדה הארץ...? על עזבם את תורת". מפרשת הגמרא: "שלא בירכו בתורה תחילה". כלומר, הכוונה ב'עזבם את תורת' אינה לאי-עיסוק בתורה, אלא שעסקו בתורה בלי לברך את 'נותן התורה'. יהודי עלול ללמוד תורה

מן המעיין יצר הרע | מאת הרב אליעזר ברוד

בהמה דווקא, כי לפעמים הוא שועל, פיקח שבחיות, וצריכים חכמה מרובה להבין את תחבולותיו. ולפעמים הוא מתלבש בלבוש צדיק, תמים, עניו ובעל מידות טובות.

(הרבי המהר"ש מליובאוויטש)

לתפוס ולהכניע

יש מי שאינו מניח כלל ליצר הרע להתקרב אליו, אלא מגרשו תיכף ומיד, ויש מי שמניח ליצר הרע להתקרב אליו כדי להכניעו. מעלת הסוג השני גדולה מהראשון, כי הוא תופס את היצר ומכניעו, וכאילו קושרו בשלשלאותיו.

(המגיד ממזריטש)

מתעתע לפני הדיעה

לפני ביאת המשיח יהיה יצר הרע דומה לנר – ברגעי דעיכתו האחרונים הוא מתלקח באור גדול ומתעתע.

(החזה מלובלין)

ממלא שליחות

צריך האדם ללמוד מוסר מיצר הרע – מה יצר הרע מסית ומדיח ואינו מרפה, כדי לקיים את השליחות שלמענה נוצר, אף האדם צריך להיות דבק במה שהטיל עליו הקב"ה ולא להרפות מזה.

(הבעל"ש ס"טוב)

יצר פיקח

יצר הרע נקרא נפש הבהמית לא מפני שהוא

הקב"ה קראו רע'

במסכת סוכה (נד"א) נאמר שהיצר הרע יש לו שבעה שמות, והשם שהקב"ה קרא לו הוא 'רע', שנאמר "כי יצר לב האדם רע מנעוריו". במדרש רבה מובא בשם אבא יוסי: עלוב הוא היצר שמי שבראו מעיד עליו שהוא רע, שנאמר "כי הוא ידע יצרנו זכור כי עפר אנחנו".

(ספר המאמרים תרצ"ט)

הטוב גובר עם הזמן

"כי יצר לב האדם רע מנעוריו" (בראשית ח, כא). פסוק זה נאמר בשעה שהמין האנושי עדיין היה צעיר לימים, בן עשרה דורות בלבד, ולכן היו לאדם נטיות שליליות בטבעו. אולם עם הזמן, כשהכרתו בטוב גברה והלכה, נעשה טבע האדם טוב ומעודן יותר.

(מעשי ה')

היצר כרוצח

האדם צריך לדמות את יצר הרע כרוצח הניצב מעליו וגרזן בידו ואומר להתיז את ראשו. אם אין האדם מסוגל לדמות זאת, סימן שיצר הרע כבר התיז את ראשו מזמן...

(רבי בונם מפשיסחה)

אמרת השבוע

איום נגדי

אדם גס-רוח הזמן לדין-תורה לפני רבי שמואל סלנט, והרב פסק שהוא חייב. למשמע הפסק התפרץ האיש בדברי זלזול כלפי הרב ואף איים: "אנפץ את כל שמשות חלונות ביתך!".

העמיד רבי שמואל פנים מאיימות ואמר: "זכי סבור אתה שאני אשב בחיבוק ידיים?".

"מה תעשה?", שאל האיש בחשש.

"מה אעשה?", חייך רבי שמואל, "אשלח מיד לקרוא לזגג"...

גשם במדבר

העיירה בודניב שבמחוז תפילאלת במרוקו לבשה חג. הידיעה המשמחת עברה מפה לאוזן ועוררה התרגשות רבה בקרב היהודים. הצדיק רבי ישראל אבוחצירא, ה'בבא סאלי', אשר מקום מושבו עד עתה היה בארפוד, החליט לקבוע את ביתו בבודניב.

מחוז תפילאלת הוא נווה-מדבר באזור מדברי. זה אזור צר, עשיר במעינות ונבחלים, שלאורכו קמו כפרים ועיירות. אולם דבר אחד אין שם: גשמים.

עם הגיעו לבודניב החל רבי ישראל לבסס את צורכי היהדות במקום, מחינוך הילדים ועזרה הדדית ועד קיום התפילות בבתי-הכנסת. כאשר העלה את עניין המקווה, נענה כי עד עתה היו רגילים לטבול במי הנחל זיו, העובר לאורך התפילאלת, אולם לאחרונה נעשתה הטבילה בעייתית, בגלל שהיית הצבא הצרפתי בסמיכות למקום.

רבי ישראל ישב לטכס עצה עם רבני המקום. לאחר שהועלו אפשרויות ונפלו זו אחר זו, קם רבי ישראל והודיע כי החליט להקים מקווה בחצר ביתו.

התדהמה הייתה רבה. במחוז תפילאלת, ובמיוחד בעיירה בודניב, ירדת גשמים היא תופעה נדירה ביותר. על-אחת כמה-זכמה כשהקיץ בעיצומו. מאין יבואו הגשמים בכמות הדרושה למילוי בור מיי-הגשמים של המקווה?! אולם תקיפות דבריו של הרב לא הותירה לרבנים ברירה אלא להסכים להחלטתו.

הפועלים החלו לעבוד במרץ. הם חפרו תעלה מהרחוב, שבביל מי הגשמים. בסוף התעלה הכינו כעין מרזב ברזל, שדרכו יישפכו המים לתוך בור המקווה. כעבור זמן קצר הושלמה בניית המקווה.

אך מה הלאה? כיצד יתמלא המקווה במי גשמים? רבי ישראל לא נראה מודאג כלל. כשבאו להודיעו כי בניית המקווה הושלמה, יצא אל פתח ביתו ונשא את עינו למרום, פתח בתפילה ואמר: "ריבונו-של-עולם! עשינו מה שעלינו לעשות, עשה אתה למען קדושת עם-ישראל וטהרתו, והורד לנו גשמי ברכה עד אשר יתמלא המקווה".

כשסיים, ביקש מרבי אברהם אמויאל לעבור ולראות אם כל ההכנות הדרושות לפני מילוי המקווה אכן נעשו כראוי, ולבוא להודיעו. הרב עצמו חזר ללימודו. כעבור זמן קצר הופיע רבי אברהם והודיע לצדיק, כי הכול תקין ונעשה כראוי. אז פנה ה'בבא סאלי' לסובבים אותו ואמר: "כעת בעזרת ה'

י'דרו גשמים".

אך סיים הצדיק את דבריו, והשמים החלו להתכסות עננים כבדים. לא עברו רגעים אחדים והרחוב הוצף שלוליות ענק. גשמים עזים הוסיפו לרדת עוד

ועוד עד שהתמלא המקווה. ברגע זה פסק הגשם ויהי לנס.

יהודי בודניב יצאו מבתיהם כלא-מאמינים. כאיש אחד באו לראות כמו עיניהם את המקווה המלא. קדושתו של

לומדים גאולה | מאת מנחם ברוד

טהרת העולם

אחד המאורעות הגדולים ששינו את פני העולם ושעיצבו, למעשה, את דמות עולמנו - הוא המבול. כאשר נח יצא מן התיבה, אומרים חז"ל: "עולם חדש ראה". זה היה עולם חדש לא רק מבחינה גשמית - כל מה שהיה בעולם קודם-לכן נמחה והוכחד - אלא בעיקר מבחינה רוחנית: העולם שלאחר המבול הוא עולם שונה במהותו מהעולם שלפני המבול.

העולם שלפני המבול השחית את דרכו ובכך הביא את קיצו. התורה מדגישה: "כי השחית כל בשר את דרכו על הארץ", ומכאן אנו למדים, כי השחיתת-הדרך לא הייתה מנת-חלקו של האדם בלבד, אלא של כל היצורים שחיו בעולם. על-כן נגזרה על כולם כליה, והעולם ההוא כולו עבר מן העולם.

מקווה טהרה

בפשטות, היה המבול עונש על חטאי העולם. אולם תורת החסידות מגלה בו משמעויות עמוקות יותר, הקשורות להכנת העולם למתן-התורה ואף לגאולה העתידה. הבנת המבול כפשוטו מעוררת שאלות רבות. למה היה צריך הקב"ה להביא מבול על הארץ אם היה ברצונו רק למחות את היצורים החיים? כמו-כן, לשם-מה הוריד מבול על הארץ במשך ארבעים יום, עד שהמים גברו ועלו חמש-עשרה אמה מעל ההרים הגבוהים?

מסבירה תורת החסידות, שהמבול הוא בבחינת מקווה-טהרה. תפקידו העיקרי היה לטהר את הארץ מטומאתה. העולם שלפני המבול השחית את הארץ וטימא אותה, כפי שנאמר: "מלאה הארץ חמס". העולם היה רווי כוחות-טומאה רבי-עוצמה, שטימאו את הארץ והשחיתו אותה. השמדת החיים כשהיא לעצמה לא הייתה פותרת את הקלקול והטומאה שהם יצרו בעולם. העולם הושחת ונטמא עד שלא היה יכול עוד להתעלות על-ידי תשובה.

טהרתו של העולם נעשתה על-ידי המבול. הוא ירד ארבעים יום - בדוגמת מי-המקווה המטהרים בארבעים סאה. המבול שטף והעביר את רוח-הטומאה שהייתה בארץ וטיהר את העולם. הוא סילק ממנו את ה'קליפות' (כוחות הטומאה) העזות, שהתבצרו בו עקב מעשי בני-האדם. כך טוהר העולם והוכשר לקיים עליו חיים חדשים.

רמז לכך אנו מוצאים גם בנביא. את הפסוק (יחזקאל כד) "ארץ לא מטהרה היא ולא גושמה ביום זעם", פירשו חז"ל על ארץ-ישראל, שלא ירד עליה המבול. הרי שהמבול - עניינו טהרה.

הכנה לעתיד

מוסבר גם-כן, שהמבול טיהר במידה מרובה את הטומאה שירדה לעולם בעקבות חטא עץ-הדעת, ובכך שימש הכנה והכשרה למתן-התורה. הוא עשה את העולם ראוי שאור התורה והמצוות ייקלט וייאחז בו. העולם שלפני המבול לא היה כלי ראוי להשראת הקדושה האלוקית, אך על-ידי המבול נעשתה ההכשרה הראשונית, שכאשר יהודים ילמדו תורה ויקיימו מצוות, תוכל הקדושה להיתפס גם בתוך המציאות הגשמית של העולם.

כמו-כן היה המבול הכנה לגאולה. אחד מייעודי הגאולה הוא: "ומלאה הארץ דעה את ה' כמים לים מכסים" (ישעיה יא, ט). המים מסמלים את הכוח האלוקי המחיה ומקיים את הבריאה, ולעיתים לבוא, יכסו ה'מים' את כל המציאות, עד שכל הבריאה תחוש שקיומה נובע מהחיות האלוקית, כשם שיצורי המים מרגישים שקיומם תלוי במים שהם חיים בתוכם. הכנה לכך הייתה המבול. אז היה העולם כולו מכוסה מים, מעין השלמות שתהיה לעתיד-לבוא.

על-כן נקרא המבול (ישעיה נט, ד) "מי נח", מלשון "נייחא דרוחא" (נחת-רוח), ונאמר פעמיים "נח", רמז ל"נייחא דעילאי ונייחא דתתאי" - נחת לעליונים ונחת לתחתונים, כי המבול טיהר את העולם ועשאו כלי להשראת השכינה ולגילויי הגאולה.

הצדיק הייתה בפי כולם, מתוך שמחה רבה והתרגשות מיוחדת על המקווה החדש העומד לרשותם.

גם רבי ישראל יצא לראות את המקווה המושלם, אולם כשראה את מבנה התעלה עם מרזב הברזל שבסופה, כיסתה עננה את פניו. "לדעת ה'נודע ביהודה', הסבור כי מרזב ברזל פסול למקווה, מתברר שהמקווה פסול ואינו כשר לטבילה!", אמר.

"מה נעשה עתה?", שאלו בדאגה.

"אין ברירה אלא לרוקן את המקווה, לתקן את המעוות ולאחר מכן לחזור ולמלאו", פסק הצדיק.

דממה השתררה, אך מיד נשמע קולם של רבני המקום. זה אחר זה ניסו לשכנעו: "הלוא דעת ה'נודע ביהודה' היא דעת יחיד, ובשעת הדחק יש לקבל את דעת הרבים. עוד זאת, ירדת גשמים עד כדי מילוי בור המקווה עד תומו היא נס של ממש, ו'לא בכל יום מתרחש נס'. וכי מותר לסמוך מראש על הנס שיחזור ויישנה?".

אולם הצדיק דחה את כל הטענות בכבוד, ולא היה מוכן להכשיר את המקווה כל עוד יש בו חשש פסול.

גם בן-דודתו של ה'בבא סאלי', הצדיק והחסיד רבי יחיאל אדהאן, היה בין הנוכחים. כשראה כי הצדיק לא שעה להפצרות הרבנים, התרגש מאוד וקרא: "רבנו! עלי ועל צווארי! מקבל אני את האחריות המלאה בשמים לכשרותו של המקווה. אנא, אל-ינא תפסלנו...".

רבי ישראל הקשיב בשקט ובחן, אך פניו נשאו חתומות. כאשר שקטו הרוחות והכול פנו לשמוע את מוצא פיו, חזר על דרישתו, לרוקן את המקווה ולתקן את הצריך תיקון.

מתוך הכנעה עשו כדבריו ורוקנו את המקווה, ולפי הוראת הצדיק החליפו את מרזב הברזל במרזב עץ.

בתום המלאכה יצא ה'בבא סאלי' שוב אל פתח הבית וקרא: "רבנו, ה'נודע ביהודה'! עשינו כהוראתך ופסלנו את המקווה, ורקנו את המים והמרזב תוקן כראוי. עליך עתה למלאו שוב במי גשמים. עמוד בתפילה לפני בורא-העולם, שיוריד לנו שנית גשמי ברכה, למען טהרת עם-ישראל..."

הצדיק החל לפסוע חזרה לתוך ביתו, ומיד החלה לנשב רוח חזקה, עננים כיסו את השמים וירדו גשמי ברכה ככפעם הראשונה, עד מילוי המקווה.

כל הנוכחים, עמדו נפעמים מגודל קדושתו וצדקתו של ה'בבא סאלי', כי גדול הנס הראשון מן האחרון. מיד ערכו תפילות הודיה על הנס וסעודת מצווה לחנוכת המקווה, ומני אז נודעה צדקתו של ה'בבא סאלי' במרחקים.

פתגם חסידי "אתה עצמך אינך זקוק לדיבור, המחשבה מספיקה לך. לשם מה אתה מדבר? בעבור הזולת. ושמא אף הוא אינו זקוק לטובתך זו?" (רבי אברהם מטריסק)

כינרת של אמונה

– יבשים גם הם. שאר המים מקורם בנחלי הגולן. עוד מקור של מים לכינרת, הוא גשם ישיר היורד על האגם. "ארבע השנים האחרונות היו שנות שחונות, הנחלים יבשו", מציין גרין, "והשנה כל מקורות המים במצב גרוע".

מתפללים בשמחת תורה ביישוב הקהילתי הדתי מצפה נטופה שבגליל התחתון לא יכלו להתעלם מתפילת הגשם של פניחס גרין, תושב המקום, המשמש ראש מנהלת הכינרת. "התפלחתי היטב תפילת גשם", הוא מספר.

התפילות נענו

ומה באשר להתפלת מי ים? "בישראל יש שני מרכזי התפלה שפועלים", הוא מסביר, "אך מצב משק המים גרוע כל-כך, שאם לא נתפלל תפילות מיוחדות שירד גשם – נהיה במצוקה חמורה של אספקת מים".

לא מוכרחים לפגוש את גרין כדי לדעת שמצבה של הכינרת אינו מרנין, אבל כשמשוחחים איתו מבינים עד כמה המצב חמור. המפלס כרגע עומד כמטר וחצי מתחת לקו האדום. חסרים לה כיום חמישה מטרים וחצי. אלה כמויות אדירות של מים. גרין אומר שמצב דומה היה רק בשנת 2000, אולם אז מקורות המים האחרים היו במצב טוב בהרבה. כיום, כל מקורות המים האסטרטגיים של ישראל יריקים והגיעו סמוך לקו השחור.

המצב הגרוע ביותר

לדבריו, ארבע שנים שחונות, אשר הסבירות להן היא כשני אחוזים בלבד, שימוש בזבזני במים והתאדות של סנטימטר ביום, הובילו את הכינרת למצב הגרוע ביותר. משק המים בישראל מבוסס על שלושה מקורות: הכינרת, והאקוות המספקות מי תהום – אקוות החוף, המשתרעת לאורך 120 ק"מ, מהר הכרמל בצפון ועד חבל עזה בדרום, ואקוות החר, הממוקמת בין עמק יזרעאל בצפון לבקעת באר-שבע בדרום. כל אחד מהשלושה מספק בממוצע כשליש מכמות המים שהמדינה צורכת.

הכינרת מקבלת מים מהירדן, אולם שלושת מקורות הירדן – הדן, שהוא הגדול ביותר, הבניאס והחצבני

פנחס גרין מודאג, אבל לא מיואש. בעשרים ושבע השנים שהוא עובד במנהלת הכינרת, בתחילה כמהנדס ובחמש השנים האחרונות כעומד בראשה, כבר ראה שנים שחונות ושנים רוויות גשמים אחריהן. הוא זוכר היטב את חורף תשס"א, שהייתה שנת שמיטה, כאשר הכול היו מוטרידים ולבסוף נענו התפילות. אותה שנה הייתה שנת ברכה, ירד גשם רב והנחלים שצפו וקצפו ומילאו את כל מקורות המים. גם בתשס"א נענו התפילות. באותה שנה ובשנה שלאחריה הכינרת הגיעה כמעט לרום המרבי שלה.

לכינרת אין מדע

הוא אינו יכול לשכוח את המים שבהם הגשמים החלו לשטוף את הרחובות ואת הכינרת. הדרכים

פינת ההלכה | מאת הרב יוסף גינזבורג, רב אזורי עומר

עלים, פטרוזיליה שורש, סלק עלים – ט"ו בכסלו; סלק אדום – כ' בכסלו.

המותרים מאוחר יותר: בצל יבש – א' בשבט; שום – ו' באדר; דלעת – ו' בסיוון; דלורית – ט"ו בסיוון; פפריקה – ג' באלול.

גידולי גרגירים: קלחי-תירס – כ"ה בכסלו; פול – א' בניסן; חומס, כוסבר – א' בסיוון; גרעיני אבטיח, פופקורן – א' בתמוז; גרעיני חמניות – ט"ו באב; בוטנים – ט"ו באלול.

שימורים: כל המוצרים שתאריך המילוי המצויין עליהם הוא לאחר תאריך איסור ספיחין (למשל: תירס ומלפפון אחרי א' בתשרי תשס"ח, מס' 7-256 ואילך), אין להשתמש בהם ללא הכשר מהודר.

מקורות: ראה 'קטף שביעית' פרקים ו, טז, עב, וש"נ. התאריכים – מהלוחות בספוק הספרי.

סוף עונת ה'ספיחין'

שאלה: עד מתי אסור לקנות ירקות מן השוק?

תשובה: כל ירק שנבט בשדה של יהודי בשנת השמיטה, וגם נקטף באותה שנה – אסור באכילה לעולם, מפני גזרת חכמים על ה'ספיחין'. ירקות שנסתים גידולם בשנת השמיטה ונקטפו בשמינית, אסורים עד חנוכה, או עד הזמן "שיעשו כיוצא בהם" מזריעת השמינית, לפי הזמן המוקדם יותר. בגידולי גרגירים קובע שליש הגידול.

ירקות – רובם מותרים מחנוכה (כ"ה בכסלו) ואילך. המותרים לפני-כן: קישוא – א' במרחשוון; צנונית – ח' במרחשוון; חסה – ט"ו במרחשוון; שמיר – כ' במרחשוון; תרד – כ"ג במרחשוון; צנון – כ"ז במרחשוון; מלפפון, בצל ירוק – א' בכסלו; פטרוזיליה

גרין: "לעולם אין לדעת מה יהיה השנה"

המובילות לצפון הארץ המורב בני-אדם, שביקשו לראות את התופעה הנדירה.

גרין אומר שדווקא בעבודתו הוא רואה עד כמה הכינרת נתונה לחסדי שמים. על שולחנו ממוקם מחשב משוכלל ופזורים עליו תרשימים וספרים, טבלאות ותחזיות. "דבר מכל אלה אינו שווה מאומה", הוא אומר. "דווקא מי שמתעסק במדע צריך לדעת שלכינרת אין מדע, ולעולם אין לדעת מה יהיה השנה. אמנם יש תחזיות שהשנה תהיה ממוצעת, אבל מי יכול לסמוך על סטטיסטיקות? צריך להתפלל למי שמפתח הגשמים בידו".

גיליונות

שיחת השבוע

בעברית וברוסית

מופצים בכל רחבי ארה"ב

להזמנות ולפרסום אנא פנו:

1-917-215-9440

sh-usa@chabad.org.il

ברכות וישועות

רבים נושעו מברכותיו הקדושות של הרבי מליובאוויטש.

גם כיום אפשר לעלות ולהשתטח

על 'הציון' הקדוש של הרבי, ולשלוח

מכתבים ל'ציון' לבקשת ברכה.

ohel chabad lubavitch, 226_20 Francis

Lewis Blvd. Cambria Heights, N.Y 11411

Tel: 1-718-723 4545, Fax: 1-718-723 4444

www.ohelchabad.org

שולחן שבת
לכל התורה בכרך אחד
שלוש שיחות לכל פרשה,
מאוצר שיחותיו של
הרבי מליובאוויטש

1-718-6041020

סופר סת"ם • HaSofer
RABBI MOSHE KLEIN
משה הלוי קליין
321 Kingston Avenue
718-221-2222

www.esofer.com
A HaSofer Company